

عنوان مقاله:

چاقی و برخی عوامل اجتماعی اقتصادی مرتبط با آن: یک مطالعه اپیدمیولوژیک

محل انتشار:

دوماهنامه پایش، دوره 11، شماره 6 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

غلامرضا وقاری
سید مهدی صداقت
سیاوش مقصودلو
سامیه بنی هاشم
عبدالحمید انگیزه
ابراهیم تازیک
پونه مهارلوئی
عباس مقدمی

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این مطالعه بررسی میزان شیوع چاقی و مقایسه آن بین شهرستانهای استان گلستان و نیز بررسی برخی عوامل مرتبط با آن در این استان بود که بر روی افراد بالغ سنین ۱۵-۶۵ سال در طی ۵ سال منتهی به سال ۱۳۸۸ به اجرا در آمد. اطلاعات آنتروپومتری و دموگرافیک از ۶۴۸۹ نمونه جمع آوری شده و چاقی بر اساس شاخص نمایه توده بدنی (BMI) طبقه بندی گردید. میزان شیوع اضافه وزن و چاقی در استان گلستان در مردان بترتیب ۳۲/۴ درصد و ۱۴/۱ درصد و در زنان بترتیب ۳۰/۵ درصد و ۸/۳۱ درصد بود که اختلاف از نظر میزان شیوع چاقی بین دو جنس معنی دار بود ($P=0/001$). همچنین میزان شیوع اضافه وزن و چاقی در مناطق شهری بترتیب ۷/۳۳ درصد و ۲۵/۵ درصد و در مناطق روستائی ۲۹/۹ درصد و ۲۱/۲ درصد بود که اختلاف بین آنها از نظر دو شاخص مذکور معنی دار بود ($P=0/001$). وفق نتایج ۵۴/۵ درصد افراد استان گلستان دچار اضافه وزن و یا چاقی بودند که کمترین و بیشترین میزان شیوع بترتیب در شهرستانهای رامیان (۴۲/۵ درصد) و بندرگز (۶۱/۳ درصد) مشاهده شد. خطر نسبی ابتلاء به چاقی در مناطق شهری ۱/۲ برابر مناطق روستائی، در زنان ۲/۸ برابر مردان، در افراد با وضعیت اقتصادی خوب ۱/۴ برابر افراد فقیر و در افراد بیسواد ۲/۲ برابر افراد با تحصیلات دانشگاهی مشاهده گردید. در استان گلستان از هر صد نفر، حداقل سی و یک نفر مبتلاء به اضافه وزن و بیست و سه نفر مبتلاء به چاقی بودند که مردم شهرستان های بندرگز و رامیان بترتیب بیشتر و کمتر از دیگر مناطق استان از این مشکل رنج می بردند. بیسوادی و بهبود وضعیت اقتصادی از عوامل اجتماعی موثر بر اضافه وزن و چاقی در استان گلستان بود.

کلمات کلیدی:

Obesity, Overweight, Prevalence, Adult, Iran
چاقی، اضافه وزن، شیوع، بالغین، استان
گلستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1440265>

